

A vravel, že to, čo vychádza z človeka, to poškvrňuje človeka.

Lebo z vnútra z ľudského srdca vychádzajú zlé myšlienky, cudzoložstvá, smilstvá, vraždy, krádeže, lakomstvá, nešľachetnosti, lešť, nestudatosť, zlé oko, rúhania, pýcha, bláznovstvo.

Marek 7:20-22

Chcel by som vám v krátkosti pripomenúť súvislosť, v ktorej Ježiš vyslovil tieto slová. Farizeji, vtedajší náboženský vodcovia, obvinili Ježišových učeníkov, že si pred jedlom neumyli ruky. Farizeji tým poukázali na skutočnosť, že dvanásť učeníci nedodržali zložitý očistný obrad, ktorý im ukladala ich tradícia. Ježiš týmto mužom a svojim učeníkom zdôraznil, že potrava, ktorá vchádza do tela a opäť vychádza von z tela, nemôže poškvrniť človeka duchovne. Skutočne, nikto sa nestáva lepším alebo horším vďaka vonkajším obradom. Nie, hovorí Ježiš, človeka poškvrňuje nie to, čo vchádza zvonku, ale čo vychádza zo srdca. Ako som už vysvetlil minule, keď Biblia hovorí o srdci, má na mysli stred nášho bytia. Takže to, čo vychádza z našich srdiec, to nás poškvrňuje^{A)}.

Potom Ježiš menuje niektoré veci, ktoré vychádzajú zo srdca a poškvrňujú človeka. Na tomto

zozname sú zaujímavé dve stránky. Prvá je, že sa takmer zhoduje s poslednými šiestimi z desiatich prikázaní, a to s tými, ktoré poukazujú konkrétne na náš vzťah k blíznym. Pozrime sa na tieto prikázania a následne opäť na hriechy srdca, ktoré menuje Ježiš v našom texte. Prikázanie číslo 6 znie: „Nezabiješ.“ Prikázanie číslo 7: „Nezosmilníš.“ Prikázanie číslo 8: „Neukradneš.“ Prikázanie číslo 9: „Nepovieš na svojho blížneho falošného svedoctva.“ Prikázanie číslo 10: „Nepožiadaš domu svojho blížneho! Nepožiadaš ženy svojho blížneho ani jeho sluhu ani jeho dievky ani jeho vola ani jeho osla ani ničoho, čo je tvojho blížneho.“ A toto sú znova hriechy srdca, ktoré Ježiš spomína v Markovom evanjeliu: „... čo vychádza z človeka, to poškvrňuje človeka. Lebo z vnútra z ľudského srdca vychádzajú zlé myšlienky, cudzoložstvá, smilstvá, vraždy, krádeže, lakomstvá, nešľachetnosti, lešť, nestudatosť, zlé oko, rúhania, pýcha, bláznovstvo. Všetky tieto zlé veci vychádzajú z vnútra a poškvrňujú človeka.“ Vražda, krádež, smilstvo, klamstvo, žiadostivosť; toto všetko je na Ježišovom zozname. Takže môžeme povedať, že veci, ktoré poškvrňujú človeka, sú v podstate tie isté veci, ktoré sú výsledkom porušenia Božích prikázaní, ktoré boli dané vo forme Mojžišovho zákona.

Druhá vec, ktorú si môžeme všimnúť na Ježišovom zozname, je, že tak ako slová a skutky, zahŕňa aj myšlienky a postoje, rovnako ako to je v prípade prikázaní. Ako ľahko sa dá uvažovať o hriechoch len v zmysle skutkov a slov! Možným dôvodom, prečo uvažujeme týmto spôsobom, je možno skutočnosť, že myšlienky a postoje sa ťažšie odhaľujú. Často ľudia môžu len hádať, čo si myslíme. Avšak to, že často dokážeme skrývať svoje myšlienky a postoje pred inými ľuďmi, neznamená, že sú bezvýznamné. Veď za svoje správanie sa nebudeme zodpovedať ľuďom. Ani nás na konci nebude súdiť naša rodina, priatelia, či dokonca nepriatelia. V skutočnosti nás nebude súdiť ľudský sudca, ale Pán Boh Všemohúci. Akokoľvek dokážeme zakryť svoj skutočný charakter a hriechne myšlienky pred ľuďmi, Boha nikdy neoklameme. On vie o všetkom, čo sme povedali, urobili a na čo sme mysleli odo dňa nášho narodenia. Naša pamäť je nedokonalá, a tak s pribúdajúcimi rokmi nevyhnutne zabúdame na mnohé naše minulé hriechy, pričom iné skutky, slová a myšlienky sa zdajú byť nie veľmi dôležité. Ale Boh takto veci nevidí. On nikdy nezabúda, veď minulosť, prítomnosť a budúcnosť sú pre neho jedno a to isté. Inými slovami, myšlienka, slovo či skutok vykonaný pred dvoma rokmi alebo pred dvetisíc rokmi, alebo ten, čo bude vykonaný budúci rok, je pre Boha ako keby vykonaný dnes. Boh nezabúda a už vôbec nemôže prehliadať žiaden hriech.

A podľa akej normy budú súdené naše hriechy? Budú súdené podľa normy, ktorú stanovil Boh, a to podľa dokonalého dodržiavania prikázaní. Presnejšie povedané, ak chceme nájsť zmierenie s Bohom, musia byť naše životy dokonalou napodobeninou života Ježiša Krista, ktorý nikdy nezrehšil slovom, skutkom či myšlienkou. Žil dokonalý život, pretože mal dokonalé, nepoškvrnené srdce. Avšak my sa v dôsledku Adamovho pádu rodíme už poškvrnení, rodíme sa už ako hriešnici. Všetky naše hriechy naozaj pochádzajú z toho istého skazeného zdroja, a to z našich zlých srdc. Potom, čo vymenoval hriechy, uzatvára Ježiš svoj výrok týmito slovami: „Všetky tieto zlé veci vychádzajú z vnútra a poškvrňujú človeka.“

Čo teda môžeme z tohto všetkého vyvodiť? Z uvedeného vyplýva, že akokoľvek sa snažíme zlepšiť svoje životy, nikdy nedokážeme odstrániť hriech, pretože hriech vychádza z našich skazených srdc. Iba jeden človek dosiahol prijatie u Boha skrz čistotu svojho života. Je to človek, o ktorom Boh Otec vyhlásil: „Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“ Ježiš mal vždy čisté myšlienky, hovoril čisté a spravodlivé slová, konal čisté a spravodlivé skutky. Jeho celkový postoj k Bohu a človeku bol čistý, pretože mal čisté srdce. Naopak, myšlienky každého človeka, reči a skutky, a to už od jeho narodenia, sú všetky poškvrnené – dokonca aj keď sa najviac snažíme – pretože všetko pochádza zo skazeného srdca. Možno to znie zveličene, ale to preto, že sa nevidíme rovnako čistými a svätými očami, akými na nás hľadá Boh. Ak pochybujete o tom, čo hovorím, vypočujte si slová apoštola Pavla v jeho liste Rímskym: „Nieto spravodlivého ani jedného; niet toho, kto by rozumel, niet, kto by vážne hľadal Boha; všetci sa odchýlili, napospol stali sa neužitočnými; niet toho, kto by činil dobro, niet ani jedného. Ich hrdlo otvorený hrob; svojimi jazyky hovorili lešť, jed ľútych hadov pod ich rtami; ktorých ústa sú plné kliatby a horkosti; ich nohy rýchle vyliatť krv; skrúšenie a bieda je na ich cestách, a cesty pokoja nepoznali. Niet bázne Božej pred ich očami.“ Toto je Božie pochmúrne hodnotenie ľudstva, a to všetko preto, lebo človek má zlé, hriechom skazené srdce. Preto Pavol pokračuje ďalej: „... zo skutkov zákona nebude ospravedlnené pred ním niktoré telo,“ a potom podporuje toto tvrdenie tým, že hovorí: „Lebo nieto rozdielu, lebo všetci zhrešili a postrádajú slávy Božej.“

Ak je to s nami také zlé, ako môže byť niekto ospravedlnený alebo zachránený? Odpoveď je daná hneď v nasledujúcom verši: „... ospravedlnovaní súc darmo jeho milosťou, skrze vykúpenie, vykúpenie v Kristu Ježišovi.“ Ospravedlnenie nie je a nemôže byť niečím, čo by sme

si zaslúžili svojimi skutkami, pretože aj tie naše najlepšie skutky sú poznačené hriechom, keďže pochádzajú zo skazeného srdca. Namiesto toho je ospravedlnenie udelené zadarmo (z milosti) skrze vykúpenie, ktoré získal Ježiš na kríži. Avšak ako ty a ja, ako jednotliví hriešnici, dostávame toto ospravedlnenie? Pavol dáva odpoveď tiež na túto otázku, keď vraví: „A tak usudzujeme, že sa človek ospravedľuje vierou bez skutkov zákona.“ A tak môžeme dostať úplné odpustenie všetkých našich hriechov pokáním a vierou v dielo, ktoré Kristus vykonal na kríži. Všetko v nás je poškvrnené, ale môžeme byť očistení a zachránení z hriechov len pokáním a vierou v dokonalého Spasiteľa Ježiša Krista. Už si v neho uveril, priateľu?

Michael Steedman

Poznámka redakcie:

A) Pozri článok „Michael Steedman, *Čo vychádza zo srdca človeka – 1*“, *Solas* číslo 45, zima 2019, str. 28